

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I É S SZÉPIRODALEMI LAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Nagytemető utca 519 szám.

Sápszky Zs. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Félsz évre 5 forint — kr. — Félévre 2 forint 50 kr.

Negyed évre 1 forint 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók:

Lővenfeld Soma és Kalmár Dániel Kereskedésében.

Korunk vallástalansága.

„Minden bölcseségnek kezdete az Urnak félelme! Ez elvitázhatatlan szent és örök igazság.

A legtudósabb ember is kénytelen elismerni a vallásnak jóltevő erejét, a vallásnak szentségét, mely felülemeli az embert a föld gözkörén, mely az embert az oktalan állatoktól megkülönbözteti; mely az embert a csüggedés, a bánat, a keserv nehéz óráiban bátorítja, biztatja, felemeli és vigasztalja.

A vallás összeköti az eget a földdel — nemesíti a szíveket; az ember tetteinek helyes irányt ad, közelebb vezeti az erkölcsi tökélyhez, a főcélhoz; Vallásosság nélkül az ember nem ember, csak szánandó nyomorult teremtmény, csak szeméje az emberiségnek, átka a társadalomnak. A vallás felemelő, boldogító érzését milliók és milliók érezték már az emberiség életében.

Vallás nélkül nincs valódi műveltség, nincs szellemi emelkedettség, nincs haladás; nincs a léleknek biztos

vezére az életnek útján, vallás nélkül az emberi lélek ingadozva, tapogatózva, kételkedésbe sülyedve a legdurvább bűnökre képes; vallás nélkül az ember a maga által alkotott pokolban összeég.

Mindezek dacára, hány ember él mai bomlott korunkban vallás nélkül? mennyi ember hideg, közönyös a vallás iránt? hányan áldoznak hamis Isteneknek? mennyien imádnak arany burjout, hányan futnak sivar lélekkel a Sátán csillogó kincsei, a pénz után?

Hogy korunk erkölestelen, régidolog! Bizonyítják ezt a divattal uralkodó bűnök, minők a gyakori rablások, gyilkosságok, sikkasztások, feldúlt családok, életük füstölő romjai, vadházasságok, mások kijátszása, erőnyel való üzérkedések stb. Mind a társadalmi burjánok a vallástalanságra vezethetők vissza. Üresek a templomok — üresek a szívek is!

„Minden országnak támnya, talpköve a tiszta erkölcs! — mondja a nagy Berzsenyi.

Mai napjainkban igen sok álmu-

veltséggel bíró s magát tudosnak képzelő ember csak mosolyog a vallásosság felett. Előttük ez ismretlen, vagy szerintök üres czafrang, mely csakis a tudatlan parasztot fékezni való. Ily magas bölcsességgel ékeskedő emberek tudatlanságánál csakis lelki szegénységük nagyobb; kiknek erkölcsi és értelmi tekintetben a társadalomban nincsen helyök!

Minden valódi bölcs egyszersmint vallásos is. A bölcseségnek szülő-anya a vallásosság, a hit. Vallás nélkül nincs élet, csak vegetáció és erkölcsi halál. A tudós vallás nélkül érzéketlen maradt Isten, világ és embertársai iránt, mert szeretni egyedül csak a vallás lelkével lehet!

Hogy pedig napjainkban általános a vallástalanság — ezt bizonyítani felesleges. Napjainkban némi hitéletet még a kevésbé romlott falusi embereknel lehet találni. Ezek még nem annyira szokásból járnak a templomba, mint a városiak, és a falusi emberek nemcsak színlik a buzgóságot, hanem valóban gyakorolják is. Városokon (tisztelet egyes kivételeknek) csak di-

T Á R C Z A.

A báli czipők.

— Elbeszélés. —

Körmendy gróf leverten távozott.

Hogy kifogott rajta az a baba! — No megállj te kis ördög — gondola magában kigúnyoltál, kiesűfoltál a mamád, meg azelőtt a vén tarsalgónő előtt? Várj csak, a revanche nem marad el.

Hazaért. Felsőkabátját ledobta egy fontellebe, egy darabig hevesen járt le s fel a szobában, esőngezett, s aztán levettette magát a kerevetre.

Az öreg Tamás lepett be, ki a Körmendy családnak régi, há szolgája volt, s már egészen úgy tekintettek, mint családtagot.

— Te Tamás, az az ördög megint kikosarazott. Mit gondolsz, felhagyjak vele?

— Nem gondolok semmit.

— De gondolj.

Tamás gondolt és azt mondta, hogy hagyjon fel vele.

— De mikor úgy szeretem!

Hat akkor ne hagyjon fel vele.

Erre aztán azt mondta neki a gróf, hogy: számár!

— Te Tamás, nekem van egy jó eszmém.

— Csodálom.

Rajjesztek az öreg Geeséry grófnőre.

Hogyan?

Elmegyek hozzájuk, s azt fogom mondani, hogy mintan látom, hogy az Ilma comtesse engem nem szívelhet, hat — fájdalommal bar, de lemondok kezéről és elveszem az unokahúgomat. Meglásd, hogy fog az öreg grófnő dühösködni, mert ő nagyon szeretné, ha veje lenne. Nem vetted észre?

Nem.

Természetes, hogy nem. Mikor beszéltél te az öreg grófnővel? Soha. Legfeljebb, mikor azt mondtad neki, hogy kezél csokolom.

— Meg mikor bejelentettem a grófnak s ő azt mondta, hogy ma nem fogadnak

— Igen, de akkor Ilma comtesse be teg volt.

— Csakhogy rá egy felőrával felment László gróf és nem is jött le délig.

— Nem láttad, biztosan a házi orvos volt.

— Legyen úgy.

— Te Tamás, add fel a kabátom, én megyek.

Tamás egy nagyot köhintett s felségítő a gróf kabátját.

— Mit köhögysz?

— Meghültem.

II.

Körmendy gróf izgatottan nyitá fel ajtaját. Felső kabátja alól egy kis esomágot tett az asztalra, aztán esőngezett.

— Tamás, nézz ide, mit hoztam.

Kinyitá a esomagot s abból egy pár fehératlan női báli czipőt vett ki.

Tamás arca kérdőjellel változott.

A gróf diadalmasan tekintett hol reá, hol a czipőre.

— Nem érted? — mi? — Te, olyan boldog vagyok? Geeséryknél voltam.

Oly szívólyosan fogadtak, hogy szinte bámultam. Az az aranyos kis ördög előbem

valból, maguk mulogatásából járnak sokan a templomba, a városok fényes lakóinak vallásossága tettett szenteskedés, igazán csak divatos czaf-rang, az álműveltség értéktelen köntösén pedig, a ki előtt nincs semmi homály és elrejtett dolog, a ki megvizsgálja a sziveket és veséket, az az egyszerű öltözött alatt dobogó nemes imáját ép úgy meghallgatja, mint azokét, kik bibor, vagy selyem rongydarabbal igyekeznek eltakarni lelküknek árnyfoltjait.

Hogy divatozni szerető, megvesztegetett korszellemmel bíró napjainkban a vallásosságot is sokan csak divatból gyakorolják: korunk, társadalmunk erkölcstelenségét bizonyítja.

Ma igen sokan kigúnyolják a vallásos embert, hazug mesék tárlházának tartják a Bibliát. Oltárt emelnek az annyira ünnepelt emberi észnek, az ész vallásának oltárainál kívánnak áldozni. De kogy mi az az ünnepelt emberi »ész?« milyen az az ész vallása? ennek fogalmával nincsenek tisztában!

Mi az az emberi »ész?« Egy gyenge szikra a sötétben, mely nem képes elég világot hinteni a tudatlanság homályában, nem képes az embert önmagával megismertetni, nem képes Istenhez vezetni, a sötétségen erőt venni képtelen, könnyen kialszik s az ember lelke sötétségben marad.

Mi az az emberi ész vallása? agyrém, ábránd, hiú önámítás, jó kortesfogás, mellyel vallástalanságunkat eltakarjuk. Az észnek, mely annyiszor

bollik, téved bűnre visz: nem lehet vallása. A vallás a szív meleg ágyában fogamzik s a hit levegőjében nő fel s égből termi meg gyümölcsseit. Mi tehát az ész soha el nem ismerjük egyedül idvezítőnek s tetteinek szabályozójának; ellenkezőleg! A hit, a vallás szabályozza tetteinket, az ész is, egyedül a szív vallása az, mely boldogít, üdvözít!

Igaz, hogy az ész nagyokra képes. Elemeire bontja a hajszálát, de ha ő annyira elbizakodott mindenhatóságában, teremtsen is hajszálát! Elismerjük, hogy az ünnepelt emberi ész felszáll a csillagok közé, megméri az óriási távolságokat, kiszámítja az égi testek nagyságát, hatalmába kerítette a villámokat; de ha ő ilyen mindenható a maga nagyságában, teremtsen egy — még eddig nem létező — világot, teremtsen egy marok földet! — Csakhogy mindezekre képtelen!

Vallásosság s ebből eredő lelki műveltség az, melynek éltető meleg karjánál virulhat az erkölcsi élet, a mi az embert az égiekhez emeli, az ember lelkének helyes, jó irányt ad s terjeszti a boldogságot e földön!...

V.

HIREK.

— Vakáció. A főgymnasiumban a karácsonyi vakáció f. hó 21-étől 1893 Január hó 3-áig tart.

— A szarvasi ugynevezett Tamásnap vásár f. hó 21 és 22-én fog megtartatni.

futott, nyakamba ugrott, körültánczolta a salont, s úgy kiabált, hogy majd megsike-tültem. Nagy öröme van a gyerekeknek, ma este viszik először bálba. Te, ha ott nincs az az utálatos vén madame, hidd el, megcsókol. — Nos mit köhögysz?

— Mondtam már hogy megvagyok hűlve.

— Most már egészen biztosra veszem, hogy a baba enyém lesz. Úgy kért, hogy menjek el a bálba, hogy már szinte ráállottam, dehát, tudod, a gyász...

Oly boldogan távoztam a salonból, mint még soha. — Az előszoba asztalán megpillantottam ezt a parányi pár cipőt. Egy gondolat villant meg agyamban. A baba engem már sokszor megréft, most megréftálom én is őt. Elviszem a cipőjét. Hogy fog mérgeskedni, midőn majd nem találja sehol. Talán elsem megy a bálba. De se baj, majd kipótolom én neki ezt az estét szívesen.

Tamás valamit dörmögött, sarkon fordult és kiment. A gróf pedig leült az asztal mellé, kezébe vette a cipőket, először keblére szorította, aztán összeviszta és

kolta mindakettőt, megint letette s nézte, nézte sokáig — boldogan, teljesen beleélve magát a gondolatba, hogy e parányi cipők birtokosa nem sokára övé lesz.

III.

A gróf eszeveszetten rohant fel a lépcsőn. Felszakította az ajtót, az asztalhoz futott, felkapta a cipőket, s kidobta egymásután az ablakon. A zajra befutott az öreg szolga.

— Tamás, fogass! De gyorsan!... Megállj, ... Ne fogass!

— Hát mit csináljak?

— Semmit!... Hallgass ide! Fenn voltam Gecsérjéknél.

— Tudom.

— Hallgass! — Kérdeztem, hogy mulattak a bálban? Azt mondták, nagyon jól, csak azt sajnálják, hogy a madame nem mehetett velük, mert valami gazember ellopta a bálcipőjét az előszobából!

Az öreg Tamás elkezdett kacagni.

E. M.

— A dalárda vakációja. A szarvasi dalárda jövő év január 9-edikéig a gyakorló árakat beszüntette.

— Sajtóbíróságunk. A jövő évtől kezdve az aradi sajtóbíróság helyett a nagyváradi kir. törvényszék fog sajtó ügyekben itélkezni.

Meghívó. Beliczei-uti vendéglőben Szarvason sájas házában f. évi decz. 26-án Karácsony másodnapján rendezendő Polgári-tánczvigalomra a szarvasi földmivelő ifjúságot tisztelettel meghívja Jeszenszky János vendéglős, belépti-díj: nők 20 kr. férfiak 30 kr. kezdete 7 órakor.

— Megyei ipartanács. Az aradi kereskedelmi s iparkamara a maga részéről, a békésmegyei ipartanácsba rendes tagokul Décsy József csabai kereskedőt és Sal József gyulai iparost, — póttagokul pedig Olajosy Dezső gyulai kereskedőt és Havrán Pál csabai iparost választotta be.

— A kis lutri sok szegény embert vitt már romlásba, de néha napján meg is örvendeztetett egy-egy boldog halandót. Ilyen szerencsés ember Virág Mihály csorvási kovácsmester, ki a múlt héten ternőt csinált a kis lutrin. Virág sietett a nyert pénzt jól elhelyezni, vett egy kis szőlőföldet, hogy alkalma legyen szerencséjére minden évben áldomást inni. — Ne gondolják azonban a szenvedélyes lutrizók, hogy most már önekik is nyerniük kell.

— A legifjabb város. Tudvalevő, hogy Békés Csaba és Orosháza állandó és folytonos vitatkozásokban voltak egymással a fölött a kérdés fölött, hogy melyik a legnagyobb — falu Magyarországon. Ez a vitatkozás, úgy látszik, nem sokára véget fog érni, mert Békés-Csaban most komoly mozgalom indult meg, a melynek czélja, hogy letéve a »nagy közönség« címet és rangját, Békés-Csaban rendezett tanácsu város legyen.

— Artézi kutak mindenütt. A földmívelésügyi miniszter körrendeletben értesítette a törvényhatóságokat arról, hogy a kultur-mérnöki osztályban egy alosztályt szervezett abból a célból, hogy az ezen osztályba beosztott műszaki közegek azoknak a községeknek legyenek segítségére, a melyek artézi kutak fúrását határozták el. A miniszter ugyanis minden oly községbe, a hol artézi kutat óhajtanak létesíteni, leküld egy geológust, a ki talajviszonyokat tanulmányozza, a kút számára legalkalmasabb helyet kijelöli s azután saját közegei által vezetteti a munkálatot annak befejezéséig. A miniszter felhívja a törvényhatóságokat, hogy hassanak oda hogy a területükön lévő községek artézi kutak fúrását határozzák el. Közgazdasági és közegészségügyi érdekek teszik országos szükségé, hogy ily kutak az egészség vizet nélkülöző Alföldön minél nagyobb számmal furattassanak.

— A legközelebbi vásárra. Az előjáróság Deutschensmit Janos állatorvos gyengélkedése miatt a békés-szentandrási állatorvost hívta meg.

— Ünnepek alkalmával Mi egy szép emlék? egy fénykép, városunkban jelenleg működik egy fényképész a ki minden kívánnaknak megfelel, ajánljuk a műtermét a nagyérdemű közönség becses figyelmébe, műterme ids. Kondacs Samuel piactéri házában van.

CSARNOK.

Az özvegy

— Elbeszélés —

(Folytatás.)

— Ne félj — felelt vissza nénye — nem vagyok kislelkű, ne érts félre, bárha ilyen percei is voltak életemnek. Figyeld s tanulj, ha életed ege elborul, ha a sors meghiusítja legszebb reményidet, el ne tántorodj mint annyi sok, kiknek nevét naponként olvasod. — Küzdelmes az élet, viszáljai elveszik nemcsak reményünket, de még hitünket is ily helyzetben jusson eszedbe: *hoggy küzdő ember vagy nemcsak önmagáért, hanem másokért is és tetteddel példát adsz.* Itt két eset lehet, a küzdelemből kikerülsz győztesen, vagy az élet vi-szályai legyőznek, megsemmisítenek saját, de nem a te erőd és hatalmaddal s ez esetben is te vagy a győztes, mert erősebbel szemben legyőzve maradni, természetes következmény. De gyáván küzdelem nélkül eldobni az életet magunktól mint naponkénti életünk nyomorultjai teszik oly gyalázatos tett, melyet csak az örült, öntudatlan állapot menthet valamenyire.

— Valóban-szólt az öcs-néném úgy beszél, mint a ki nem ismeri az élet nehézségeit, tehát könnyen beszélhet, vagy pedig minden frázisán átment s így tapasztalatból ismeri.

— Az utóbbi áll édesem, mondá a néne.

Nincs életemnek egy pontja, melyben a keserűség ne lett volna részem. Elbeszéléseimből nyílt szívűnek, őszintének tartalak, azért, ha önmagamról olyat mondok, a mi megaláz, ne itélj el. Jo tudod, nagynénéd, édes anyám, egyszerű polgári családból származott, ilyen körbe ment férjhez először és másodszor, a mikor én három éves lehettem. Anyámnak egész életét a jelenkor betegsége, a pénzvágy tölti be, a mostoha apám hasonló volt. Z. ... községben laktunk jártam a falusi iskolába, bevégezttem s mint a kinek ideje megengedi gyakran időztem itt a városban Zsuzsa nénimék-nél, egy néhány napol, ha meguntam haza mentem. Egy szép nyári nap reggelen így szól anyám »Katicza bemegyünk a városba te ott is fogsz maradni egy évig Gy. bárónénál, legalább tőbbet tanulsz a há-ziteendőkhöz, a miben segíteni fogsz, de ne gondold, nem szolgálni vislek, s ha segítségedet utólagosan jutalmazzuk jó, ha nem az se baj.

Megtörtént, ellenvetés nélkül engedtem anyám szavának, sőt örültem, hogy olyan ismereteket szerzek a mit otthon nem lehetne megtanulni. Megismertem a ház szokásait, az öreg bárót és nejét, a fiát, ki 35-40 év közötti tekintélyes hivatalt viselő férfi volt, a család legifjabb tagja, egy közeli faluban élt, mint önálló ember. A nagyobbik fiut, kivel szülei laktak, az egész város és vidéke csak a »santa báró« néven ismerte, a menyihen a ballába a felső lábszár közepétől hiányzott, de azért műtétrel járt. Így telt el két három hét, anyám meglátogatott, tizenhat éves gyermekésszel sirva panaszkodtam a »santa báróra« s kértem, hogy vigyen haza. Nem

tehetem, felelé tartozom a bárónak, nem sokára kifizetem s elviszlek. Tehát ott maradtam. Éppen azon héten, az ifju báró látogatására mentek az öregek, a szobaleányt magukkal vivék, s így az alsóbb rendű cselédeken kívül magam maradtam a santa báróval. Ez a nap végzetem hozta el.

Anyám sejtette, — mondá az özvegy könyben uszó szemekkel — miért kértem sirva, hogy vigyen haza, de eladott.

— Az én nagy néném, — szólt az öcs ingerülten kit rokonaím közül, mint egyetlen ismertem, ily rettenetes anya volt?!

— Igen, — folytatá az özvegy — az év vége feléig aztán felém se jött. Nem volt menekülésem, egész idő alatt az udvarról kilépnem se volt szabad, de örültem ha senki sem látott, s mégis az egész város rólam beszélt. A háznál mindenki ellenségem lett, különösen az öregek, mert bármilyen szép voltam nem volt meg a rang.

Bekövetkezett a gyermek és szülők közti, meghasonlás, mert a báró tettének, tudatában lassanként védőm lett Oh istenem — beszélt a nő zokogva — mily rettenetes helyzetem volt! A szülők kisebbik fiához mentek lakni, átkozva az utolsó pillanatban is, nyomorék gyermekeket és engem. Tűrtem, mert már nem lehetett változtatni, ők átkozták gyermekeket én meg anyámat. Gyűlöltem mindenkit, s végre kikhez most már sorsom is kötött, kit kevésbé gyűlöltem, mint másokat, azt kellett szeretnem.

Magukra maradtunk, számomra, a hol most vagyunk ez a szoba lett berendezve

Gyermek szívvel, s még gyermekebb ésszel nem is tudtam felfogni nehéz helyzetemet. Egy napon a nagy változás után meglátogatott anyám. Látni se akartam, a a báró igyekezett békíteni, hajthatatlan maradtam. A mint jött, úgy el is ment a nélkül, hogy látott volna, s én pár nap múlva anya lettem.

Ezután a mint láthatod családunk évről évre szaporodott, gyermekeink közül csak egy fiu halt el alig két hónapos korában. Nyugalom béke nyitá meg a napot s a val zárult, de a szennyfoltot, mely nevetem takarát nem feledhetem. Már négy gyermeknek voltam anyja s még mindig az én nevetem viselték. Ez fájt végzetlenül! Négy év alatt nem voltam távolabb a jegenyész utolsó fájánál, a báró hűtlenségére gondolva sokszor tekinték a K. ... ha, de a folyó tükre vissza borzasztott, s gyermekeim szeretete megtartott.

Hibámért vádoltam önmagamot is, de igazi tapasztalásom, — melyet a magam egészében tudtam elbírálni — ki-mentett.

Sohase voltam mennyaszszony — so-hajtott az özvegy becsületlenül asszony lettem. Ez már nem fájt, de hogy szégyenem gyermekeimre átszáll, ez a pokoli kínnal égetett, üldözött. A báró előtt egyetlen egyszer említém óhajomat, ki aggodalmamat a val is növelte, hogy kártyázott s több ízben a kezelésére bizott idegen pénzhez nyúlt, a mit én pótoltam vissza. Helyzetem annál nehezebb volt, mivel négy év alatt

hozzám senki se közelített, nehogy barát-ságom által kisebbitve legyen Látta a báró önzetlen szeretetemet, — mely valóban azzá lett — naponként elhalmazott jóságával, értem mérsékelte szenvedélyét, de egy kívánságomat míg se teljesítette. Vig voltam, pótoltam mindazt számítás nélkül, lelkeim egész melegével, mit teljesen elhi-degült szülei által vesztett, de a vigság mögött egy rejtett boru mégis honolt, melyre a báró lassanként figyelmesebb lett. — Egy új év virradt reánk, bús éveimnek s egész életemnek első legörömteljesebb napja.

— Katiczám! — mondá reggel a báró, mikor hazulról távozott — néhány bizalmas vendégem lesz, szokott jó gazdaszonságoddal gondoskodj az ebédről, az újévi meglepetés szobádban van. Megcsó-kolt, elment.

(Folyt. köv.)

Heti piac.

Szarvas. 1892. december 13-én

Feljegyzéseink a következők:

Buza legjobb 7.20 középszerű 7. frt
Árpa, legjobb 4.40 Zab, legjobb 5. Kuko-
rica 4.40. Széna 3.20. Szalma 1.—. Kőszén
1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhús —.32
Sertéshús —.46. Szalonna —.50. Disznósír
— .54. Napszám árak. Egykét lovas napszám
2 frt 40. Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül
40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül
30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nél-
kül 20.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401 v. 7413. v.

Szarvas indul: 9.34 d. e. 1.46 d. u.
Mező-Túr érk: 10.20 „ 2.32 „

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.

Mező-Túr indul: 12.36 d. u. 5.10 d. u.
Szarvas érk: 1.22 „ 5.56 „

Arad-Budapest.

	601. gy.	603. sz.	605. sz.
Arad	ind: 8.20 d. e.	11.18 d. e.	9.05 est
Csaba	érk: 9.20 „	12.50 „	10.50 „
„	ind: 9.25 „	1.15 d. u.	11.05 éjjel
Mező-Túr	érk: 10.29 „	2.42 d. u.	12.49 „
„	ind: 10.30 „	2.50 „	12.53 „
Szolnok	érk: 11.15 „	4.04 „	2.06 „
„	ind: 11.46 „	4.15 „	2.21 „
Budapest	érk: 1.50 d. u.	7.25 este	5.50 regge

Budapest-Arad.

	602. gy.	604. sz.	606. sz.
Budapest	ind: 1.55 d. u.	8.10 d. e.	9.30 ese
Szolnok	érk: 3.53 „	11.04 „	12.35 éjjel
„	ind: 4.02 „	11.14 „	1.05 „
Mező-Túr	érk: 4.47 „	12.17 d. u.	2.06 „
„	ind: 4.48 „	12.24 „	2.09 „
Csaba	érk: 5.52 „	1.48 „	3.23 „
„	ind: 5.57 „	2.13 „	3.53 „
Arad	érk: 6.57 ese	3.45 „	4.52 reggel

Felelős szerkesztő: Miháfi József

Laptulajdonosok

Sápszky János és Miháfi József.

PETROLEUM FŐRAKTÁR

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására juttatni, hogy az őszi idény beál-
tával szerencsés voltam egy oly petróleum beszerzéséhez jutni a mely áru, az eddig irágán
beszerzett

CSÁSZÁR PETRÓLEUMOT

ugy minőségben mint árban pótolja a

„KORONA PETRÓLEUM.”

Bátorkodom tehát a n. é. vevőközönség szíves figyelmét az alant jelzett előnyös petró-
leum árakra felhívni s b. megelégedésükért esedezni

tisztelettel:

RÉTHY SÁNDOR

Korona petróleum	1 liter	18 krajcár
Szalón	”	16 krajcár
Belföldi	”	15 krajcár

Kapható Réthy Sándor író és cse-
mege kereskedésében.

Kar'csnyi ajándékna a kalmas Disz-képeskönyvek

ol'ró és dú várszté'-ban csak is

SÁPSZY ZS. könyvnyomdájában

(szarvasi takarékpénztár épületében) kapható 10 krtól 5 frtig ugyszintén

UJÉVI ÜDVÖZLETEK

2 krtól 4 f. ig gy. nvörü valódi se. m rózeák. al.

 SZARVASON.